

[Jens Peter Jensen.]

sit medansvar for denne lovgivning og kan støtte de forslag, som her er til behandling.

Under udvalgsarbejdet håber jeg det bliver muligt gennem spørgsmål til den højtærede handelsminister at få skabt klarhed omkring nogle af de tvivlsspørgsmål, der er rejst under lovens hidtidige funktion.

Venstre kan også tiltræde de af handelsministeren foreslåede ændringer i loven om begrænsning af udbytter og vederlag m. v. Der er ikke tale om principielle ændringer, derimod om ændringer begrundet i hensigtsmæssighed med det formål at bøde på tilfældighedens urimeligheder.

Endelig kan venstre medvirke til ændringen i lov om pengeinstitutters rentemarginal, skønt vi her står over for, at revisionsbestemmelsen ikke kom til at indeholde nogen realitet. Venstre har det synspunkt, at denne lov er det ringeste og mindst motiverede følgeskab, som loven om forlængelse af kollektive overenskomster fik. De hidtidige erfaringer har ikke bevist en sådan lovgivnings hensigtsmæssighed, og derfor skal jeg sætte en tyk streg under lovens midlertidighed. Af disse bemærkninger må logisk fremgå, at venstre ikke kan medvirke til fremskridtspartiets forslag om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

Som den politiske tilstand er i Danmark, må flere partier samarbejde for at skabe det nødvendige flertal. Der må altså skabes et kompromis, sådan som det skete i marts sidste år. Når et kompromis er bragt til veje, så må parterne stå bag det som en helhed. Det enkelte parti kan ikke nøjes med at plukke de frugter, som det særlig synes om. Man må også tage anden og tredje sortering med, ja, såmænd også en enkelt vragfrugt. Denne parlamentariske situation er ikke kommet til erkendelse hos fremskridtspartiet. Da venstre i marts i fjor stemte for de tre lovforslag, som den højtærede handelsminister nu foreslår ændringer i, sagde jeg på mit partis vegne (folketingets forhandlinger 1974-75, 2. samling sp. 1381):

„I den holdning, vi har indtaget til disse tre forslag, ligger også en forståelse af den betydning, det har, at der skabes en politisk stabilitet i Danmark som en af forudsætningerne for, at vi kan tilvejebringe den økonomiske stabilitet.“

Denne venstres holdning havde gyldighed

i marts, den havde gyldighed i forbindelse med septemberforliget, den havde gyldighed for få minutter siden ved vedtagelsen af lov om prisdæmpning, den har gyldighed ved behandlingen i dag af handelsministerens tre forslag, og den har gyldighed i de fortløbende forhandlinger om den alvorlige aktuelle økonomiske situation.

Svend Andersen (Rosk.a.) (FP):

Fremskridtspartiet er modstander af forslaget til lov om avancestop. Vi kan dog tiltræde de ændringer, der foreslås til § 1, hvor man netop foreslår de ting ændret, som vi havde indvendinger imod i marts måned, da selve loven om avancestop blev vedtaget. Derfor kan vi selvfølgelig kun sige, at det er et fremskridt i den rigtige retning.

Derimod kan vi ikke være med til det foreslåede nye stk. 5, hvor man ligesom nu vil indarbejde forslaget om prisdæmpende aftaler. Vi er, som det også er fremgået af den foregående afstemning, modstander af prisdæmpende aftaler, og vi finder det derfor heller ikke velegnet til at blive indarbejdet i avancestoploven.

Også loven om begrænsning af udbytter og vederlag var vi modstander af, og jeg skal som begrundelsen herfor blot henvise til behandlingen i salen i marts 1975. De ændringer, man nu foreslår til denne lov, er med vore øjne også forbedringer af den bestående lov, og derfor vil vi ligeledes se positivt på disse ændringer.

Vi kan ikke være med til at fjerne revisionsbestemmelsen i loven om pengeinstitutters rentemarginal. Vi synes principielt, det er forkert, at man sådan rent automatisk fjerner disse revisionsbestemmelser. Loven burde være taget op til revision, og derfor har vi selvfølgelig også foreslået, at loven revideres, og dette så effektivt, at vi foreslår loven ophævet totalt. Vi finder, at denne lov har været beskæftigelsesfjendtlig. Bl. a. medfører den jo, at når bankernes overskud nedsættes, bliver de mere forsigtige i deres udlånspolitik, og det vil sige, at de ikke låner ud til driftige mennesker, der vil bygge nye virksomheder op, men anbringer midlerne f. eks. i passive obligationer, statsobligationer osv. Vi synes, det er en dårlig lov, og derfor vil vi altså anbefale tinget at stemme for vort forslag om ophævelse af denne lov.